

ระดับการรับรู้คุณค่าของตนเอง: ผลกระทบต่อผลการเรียนรู้ของ นักศึกษาครูฝึกสอน

Level of Contingencies of Self-Worth: Particular Effect on Academic Performance in Pre-service Teacher

พงศ์วัชร ฟองกันทา (Pongwat Fongkanta)

มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง (Lampang Rajabhat University)

Email: pongwat@live.lpru.ac.th

Received August 13, 2020; Revised October 31, 2020; Accepted December 20, 2020

Abstract

To enhance the understanding on academic performance development in pre-service teacher that related to the level of contingencies of self-worth. The purposes of this study were to analyze the relationship of the indicators that contribute to academic performance with the contingencies of self-worth, and to analyze the gender differ in pre-service teachers' level of contingencies of self-worth. The total of 158 samples were students in educational program, faculty of education at Lampang Rajabhat University. The instrument of this study was the Thai version of the Contingencies of Self-Worth scale and also ask for the demographic include gender, program, and academic performance. Data were analyzed by using multiple linear regression. The result of this study was that the academic performance regression model was a significant fit of the data overall at the .05 level of significance. The significant predictors of academic performance, which the predictor was making a significant contribution to the model, were family support and academic competence. Level of contingencies of self-worth in female were significantly higher than male at the .05 level of significance in family support, academic competence, competition, and approval from others sub-scale.

Keywords: Contingencies of Self-Worth; Academic performance; Pre-service teacher

บทคัดย่อ

เพื่อเพิ่มความเข้าใจในการพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักศึกษาครูฝึกสอนในมหาวิทยาลัยที่สัมพันธ์กับการรับรู้คุณค่าของตนเอง การวิจัยในครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการรับรู้คุณค่าของตนเองและผลการเรียนรู้ และเพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของเพศในการรับรู้คุณค่าของตนเอง เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยกลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาครูฝึกสอน จำนวน 158 คน ในสาขาวิชาที่สังกัดคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำปาง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามการรับรู้ในคุณค่าของตนเอง พร้อมสอบถามข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ สาขาวิชา ผลการเรียนรู้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ โมเดลสมการถดถอยพหุคูณผลการเรียนรู้เหมาะสมกับตัวบ่งชี้การรับรู้คุณค่าของตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีตัวบ่งชี้สำคัญของผลการเรียนรู้คือ การสนับสนุนของครอบครัวและสมรรถนะการเรียนรู้ การรับรู้คุณค่าของตนเอง มีความแตกต่างกันในเพศหญิงและชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในประเด็นของการสนับสนุนของครอบครัว สมรรถนะการเรียนรู้ การแข่งขันและการยอมรับนับถือจากผู้อื่น

คำสำคัญ: การรับรู้คุณค่าของตนเอง; ผลการเรียนรู้; นักศึกษาครูฝึกสอน

บทนำ

ผลการเรียนรู้ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย เป็นหนึ่งสิ่งที่สามารถช่วยซึ่งผลสำเร็จในการผ่านหลักสูตรให้กับนักศึกษาในมหาวิทยาลัยได้ โดยสิ่งหนึ่งที่จะช่วยสะท้อนให้ไปถึงผลสำเร็จหรือการล้มเหลว นั่นคือการรับรู้คุณค่าของตัวเอง (self-worth) การรับรู้คุณค่าของตนเอง คือการที่บุคคลประเมินตนเอง รับรู้ได้ถึงการยอมรับจากตนเองและบุคคลอื่น ซึ่งเป็นสิ่งที่มนุษย์สมควรจะได้รับเพื่อใช้เป็นแรงผลักดันให้เกิดผลสำเร็จ หรือหลีกเลี่ยงความล้มเหลวในสิ่งที่ปรารถนา (Covington, 1984) เมื่ออยู่ในช่วงของเวลาที่จะเผชิญเพื่อผ่านไปให้ถึงเป้าหมายความสำเร็จในวัยผู้ใหญ่ นักศึกษาในมหาวิทยาลัยโดยเฉพาะนักศึกษาครูที่เห็นเป้าหมายที่ชัดเจนตั้งแต่เริ่มเข้ามาเป็นนักศึกษาครู ที่เป้าหมายนั้นมุ่งสู่ในวิชาชีพครู การรับรู้คุณค่าของตนเองที่จะนำไปสู่เป้าหมายก็จะพัฒนาขึ้นเช่นกัน การรับรู้คุณค่าของตนเองนั้นจะพัฒนาขึ้นไปตามช่วงอายุ โดยจะมีการพัฒนาขึ้นมากในช่วงของวัยรุ่นและวัยผู้ใหญ่ตอนต้น รวมทั้งมีความผันแปรไปตามเพศด้วยเช่นกัน (Josephs, Markus and Tafarodi, 1992)

งานวิจัยหลายเล่มได้สนใจศึกษาการรับรู้คุณค่าของตนเองของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย (Orth and Robins, 2014; Sargent, Crocker and Luhtanen, 2006; Josephs, Markus and Tafarodi, 1992) พบความแตกต่างของการรับรู้คุณค่าของตนเองในเพศหญิงน้อยกว่าเพศชาย ในช่วงวัยรุ่นตอนต้นและจะสูงขึ้นในช่วงอายุมากขึ้น และศึกษาจากแนวคิดของ Crocker et al. (2003) ที่มีการสนับสนุนของครอบครัว การแข่งขัน ลักษณะรูปร่าง ความรักจากพระเจ้า คุณธรรมในตนเอง สมรรถนะการเรียนรู้ การยอมรับนับถือจากผู้อื่นเป็นส่วนประกอบที่ชี้วัดการรับรู้คุณค่าของตนเอง นอกจากนั้น ทฤษฎีการรับรู้คุณค่าของตนเองยังกล่าวถึงมนุษย์เราจะมองถึงคุณค่าของตนเองเพื่อค้นหาความภูมิใจในตนเอง การได้รับการรับรู้ตัวตนของตนเองเพื่อให้ได้มาซึ่งผลสำเร็จ (Covington, 1984)

จากข้อมูลข้างต้น การรับรู้คุณค่าของตนเองเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งที่สามารถชี้วัดบุคคลให้รับรู้/พัฒนาคุณค่าของตนเองเพื่อส่งเสริมตนเองให้ไปถึงผลสำเร็จ ผู้วิจัยจึงสนใจในความสัมพันธ์ของการรับรู้คุณค่าของตนเองกับผลการเรียนรู้และความแตกต่างของเพศที่มีผลต่อความแตกต่างของการรับรู้ของตนเองของนักศึกษาฝึกสอนครู

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการรับรู้คุณค่าของตนเองและผลการเรียนรู้
2. เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของเพศในการรับรู้คุณค่าของตนเอง

ขอบเขตการวิจัย

ด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาครูฝึกสอน ในสาขาวิชาที่สังกัดคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ลำปาง จำนวน 240 คน และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาครูฝึกสอน จำนวน 158 คน

ด้านเนื้อหา

ศึกษาการรับรู้คุณค่าของตนเองตามแนวคิดการรับรู้คุณค่าของตนเอง (Contingencies of Self-Worth) ของ Crocker et al. (2003) ประกอบด้วย การสนับสนุนของครอบครัว การแข่งขัน ลักษณะรูปร่าง ความเชื่อในศาสนาที่นับถือ คุณธรรมในตนเอง สมรรถนะการเรียนรู้ การยอมรับนับถือจากผู้อื่น โดยศึกษาความสัมพันธ์ของการรับรู้คุณค่าของตนเองกับผลการเรียนรู้

ด้านตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษาในการวิจัยนี้คือ การรับรู้คุณค่าของตนเอง ผลการเรียนรู้ และเพศ

ทบทวนวรรณกรรม

ทฤษฎีการรับรู้คุณค่าของตนเอง กล่าวถึงมนุษย์จะมองถึงคุณค่าของตนเองเพื่อค้นหาความภูมิใจในตนเอง รวมถึงระดับการรับรู้ตัวตนเองเพื่อให้ได้ผลความสำเร็จ และการรับรู้คุณค่าของตนเองจะมาจากผลสำเร็จที่ได้มาหรือความล้มเหลว (Covington, 1984) การรับรู้คุณค่าของตนเองนั้นยังมีอิทธิพลต่อความเชื่อมั่นในตัวเองเพื่อที่จะทำให้งานนั้นสำเร็จลุล่วงไปได้ หากประเมินตนเองถึงระดับมาตรฐานที่ตั้งไว้การรับรู้คุณค่าของตนเองก็จะเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นมากเท่านั้น

Crocker and Wolfe (2001) กล่าวถึง แนวคิดการรับรู้คุณค่าของตนเองที่มุ่งไปสู่การประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว มีผลมาจากการรับรู้คุณค่าของตนเองในสิ่งที่เกิดขึ้น ตามมาตรฐานของแต่ละคนที่ได้กำหนดไว้ในแต่ละประเด็น หากนักศึกษามองตัวเองในประเด็นที่ได้ตั้งมาตรฐานไว้ก็จะส่งผลให้สามารถตัดสินใจเพื่อรับรู้คุณค่าของตนเองได้ทั้งหมด 7 ประเด็น ซึ่งประกอบด้วย การสนับสนุนของครอบครัว นั่นคือการที่ได้รับผลกระทบที่เกิดจากความรัก การมีสัมพันธ์ที่ดี มีแรงผลักดันให้ดำเนินการในสิ่งที่ปรารถนาจากคนในครอบครัว การแข่งขัน เป็นสิ่งที่เพิ่มระดับคุณค่าในตัวเอง โดยมีผลมาจากการที่ตัวเองชนะหรือทำได้ดีกว่าคนอื่นมากน้อยเพียงใดและยังสามารถเพิ่มความภาคภูมิใจในตัวเองเช่นกัน ลักษณะรูปร่าง เป็นสิ่งที่กล่าวถึงการประเมินตัดสินในลักษณะรูปร่างของตนเอง การนำเสนอตนเองในแบบของรูปร่างที่ตนเองและบุคคลอื่นจะยอมรับ ความเชื่อในศาสนาที่นับถือ เป็นสิ่งที่มุ่งไปยังความเชื่อของแต่ละบุคคลในแต่ละศาสนาที่ก่อให้เกิดการมีคุณค่าในตนเอง เชื่อในคุณค่าของตนเอง การมีหลักคำสอนในศาสนาคอยค้ำจุนตนเอง คุณธรรมในตนเอง มุ่งเน้นการยึดปฏิบัติในคตินิยมประจำตัว ศีลธรรม เพื่อสร้างคุณธรรมความภาคภูมิใจในตัวเอง สมรรถนะการเรียนรู้ เป็นอิทธิพลมาจากผลงานจากการเรียน การทำได้ดีด้านการเรียนมาก

น้อยเพียงใด ความผันแปรของการรับรู้คุณค่าของตนเองก็จะผันแปรไปตามผลการเรียนรู้เช่นกัน การยอมรับนับถือจากผู้อื่น กล่าวถึงการได้รับการยอมรับนับถือ การเคารพจากบุคคลอื่น เพื่อเพิ่มคุณค่าให้กับตนเอง

การรับรู้คุณค่าของตนเองนั้น ผลการค้นพบจากการวิจัยได้บ่งบอกถึงการรับรู้คุณค่าของตนเองในเพศหญิงและเพศชายมีความแตกต่างกัน โดยการรับรู้คุณค่าของตนเองในเพศหญิงมักจะมาจากความอ่อนไหว ความเชื่อมโยงสัมพันธ์ภาพ กับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ง่าย ซึ่งตรงกันข้ามกับเพศชายจะมุ่งไปที่เป้าหมายความสำเร็จและไม่อ่อนต่อเหตุการณ์ที่เข้ามาแทรกแซงการไปสู่ผลสำเร็จ (Wood et al. 1997) นอกจากนั้นแล้วเพศหญิงจะให้ความสำคัญกับการนำตัวเองไปเปรียบเทียบกับตนเองในสังคม สังคมจะคอยชี้แนะให้เพศหญิงถูกยอมรับเพื่อสร้างคุณค่าให้กับตนเอง ซึ่งเพศชายมุ่งเน้นการยอมรับจากผู้อื่น ไม่มองไปถึงการเปรียบเทียบในสังคมและแนวโน้มของการรับรู้คุณค่าของตนเองในเพศชายจะมองเห็นตัวเองต้องมีความมากกว่าเพศหญิง (Josephs, Markus and Tafarodi, 1992)

การบ่งบอกผลสำเร็จของนักศึกษานั้น ผลการเรียนรู้ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเป็นสิ่งที่ใช้สะท้อนถึงความสามารถในการเรียนรู้ ทักษะด้านปัญญา ความรู้ของนักศึกษา ที่เกิดจากการเรียนรู้ของนักศึกษาทั้งในและนอกห้องเรียน และยังเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จในการเรียนซึ่งมีเกณฑ์ที่วัดได้ ครอบคลุมทั่วถึงทั้งในแง่ของสาระความรู้และการนำไปใช้ การวัดผลการเรียนรู้นั้นสามารถวัดได้จากความรู้ทักษะ คือ เกณฑ์เฉลี่ยสะสมในการศึกษาทั้งทักษะและความรู้ที่วัดออกมาการผลคะแนนเฉลี่ย (Ministry of Education, 2008)

กรอบแนวคิดการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาการรับรู้คุณค่าของตนเอง ตามแนวคิดการรับรู้คุณค่าของตนเอง (Contingencies of Self-Worth) ของ Crocker et al. (2003) ประกอบด้วยการสนับสนุนของครอบครัว การแข่งขัน ลักษณะรูปร่าง ความเชื่อในศาสนาที่นับถือ คุณธรรมในตนเอง สมรรถนะการเรียนรู้ การยอมรับนับถือจากผู้อื่น โดยศึกษาความสัมพันธ์ของการรับรู้คุณค่าของตนเองกับผลการเรียนรู้ ซึ่งแนวคิดได้กล่าวถึงความต้องการประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวที่มีผลมาจากการรับรู้คุณค่าของตนเอง รวมทั้งความแตกต่างของการรับรู้คุณค่าของตนเองในเพศที่แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research Design)

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ประชากร คือ นักศึกษาครูฝึกสอน ในสาขาวิชาที่สังกัดคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาครูฝึกสอน จำนวน 158 คน ในสาขาวิชาที่สังกัดคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ประกอบด้วยนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษ การศึกษาปฐมวัยและคอมพิวเตอร์ โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิง จำนวน 132 คน เพศชาย จำนวน 26 คน เป็นนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย จำนวน 48 คน ภาษาอังกฤษ จำนวน 49 คน การศึกษาปฐมวัย จำนวน 41 คน และคอมพิวเตอร์ จำนวน 20 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย แบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้ในคุณค่าของตนเอง โดยผู้วิจัยได้ทำการแปลและปรับปรุงเพื่อใช้ในการวิจัยจาก The Contingencies of Self-Worth (CSW) scale (Crocker et al., 2003)

แบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้คุณค่าของตนเอง ได้รับการพัฒนาโดยใช้การแปลกลับในทุกข้อคำถาม เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างภาษา จากผู้ที่มีภาษาแม่ คือภาษาไทย และมีประสบการณ์การใช้ภาษาอังกฤษมากกว่า 10 ปี ในการจัดการเรียนการสอนในต่างประเทศ และแบบสอบถามได้ปรับปรุงในประเด็นความรักจาก

พระเจ้า ซึ่งไม่ตรงกับกลุ่มเป้าหมายให้อยู่ในประเด็นของความเชื่อในศาสนาที่นับถือ แบบสอบถามเป็นมาตราประมาณค่า (rating scale) 7 ระดับ จาก 1 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ถึง 7 เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีข้อคำถามทั้งหมด 35 ข้อ ซึ่งประกอบด้วย 7 ประเด็น คือ การสนับสนุนของครอบครัว(5 ข้อ) การแข่งขัน (5 ข้อ) ลักษณะรูปร่าง(5 ข้อ) ความเชื่อในศาสนาที่นับถือ(5 ข้อ) คุณธรรมในตนเอง(5 ข้อ) สมรรถนะการเรียนรู้(5 ข้อ) การยอมรับนับถือจากผู้อื่น(5 ข้อ) โดยตัวอย่างข้อคำถามแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ตัวอย่างข้อคำถามการรับรู้ในคุณค่าของตนเอง

ประเด็น	ตัวอย่างข้อคำถามในแต่ละประเด็น
1. การสนับสนุนของครอบครัว	การรับรู้ความรักที่ครอบครัวมีให้ ทำให้ฉันภูมิใจในตัวฉัน
2. การแข่งขัน	ฉันรับรู้ว่าคุณทำได้ดีกว่าคนอื่น ๆ ในการทำงาน สามารถเพิ่มความภาคภูมิใจในตัวเอง
3. ลักษณะรูปร่าง	ความภาคภูมิใจในตัวเองไม่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกในรูปลักษณ์ภายนอกของฉัน
4. ความเชื่อในศาสนาที่นับถือ	การรับรู้คุณค่าในตัวเองมีพื้นฐานมาจากการปฏิบัติตามหลักศาสนาของฉัน
5. คุณธรรมในตนเอง	เมื่อไหร่ก็ตามที่ฉันปฏิบัติตามอยู่ในศีลธรรมอันดี ความเคารพในตัวเองก็จะเพิ่มขึ้น
6. สมรรถนะการเรียนรู้	ความภาคภูมิใจในตัวเองจะได้รับอิทธิพลมาจากผลงานทางการเรียนของฉัน
7. การยอมรับนับถือจากผู้อื่น	ฉันไม่สามารถเคารพ นับถือ ตัวฉันเองได้ ถ้าคนอื่นยังไม่เคารพนับถือในตัวฉัน

คุณภาพของแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการรับรู้คุณค่าของตนเอง ประกอบด้วย 7 ประเด็น มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) อยู่ระหว่าง .71 – .80 นอกจากนั้นแบบสอบถามยังประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ สาขาวิชา ผลการเรียนรู้โดยวัดจากเกรดเฉลี่ยสะสม

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามในรูปแบบของเอกสาร โดยเก็บรวบรวมจากกลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาครูฝึกสอน (นักศึกษาชั้นปีที่ 5) ในสาขาวิชาที่สังกัดคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง จำนวน 158 คน ในช่วงใกล้สิ้นสุดการเป็นนักศึกษาครูฝึกสอน

4.การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ ผู้วิจัยกำหนดแนวทางในการวิเคราะห์เพื่อตอบคำถามวิจัย โดยดำเนินการวิเคราะห์ดังรายละเอียด ดังนี้

4.1 การให้คะแนนในแต่ละข้อคำถามนั้น ข้อคำถามเชิงบวกจะให้คะแนน จาก 1 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ถึง 7 เห็นด้วยอย่างยิ่ง และกลับค่าคะแนนในข้อคำถามเชิงลบจาก 1 เป็น 7 จนถึง จาก 7 เป็น 1 ก่อนการวิเคราะห์ข้อมูล

4.2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการรับรู้คุณค่าของตนเองกับผลการเรียนรู้ โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (multiple linear regression) โดยใช้วิธีการนำตัวแปรเข้าพร้อมกันทุกตัว (enter method)

4.3 วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ในคุณค่าของตนเองจำแนกตาม เพศ โดยใช้การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย (t-test)

ผลการวิจัย

ความสัมพันธ์ของการรับรู้คุณค่าของตนเองและผลการเรียนรู้ ได้ผลวิเคราะห์ความสัมพันธ์ โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (multiple linear regression) โดยการทดสอบความเหมาะสมของตัวแปรอิสระที่ใช้

ในโมเดลพบว่า โมเดลสมการถดถอยพหุคูณเหมาะสมกับตัวแปรอิสระอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (model fit), $F(7,150) = 3.316$, $p=.003$ ด้วย $R^2 = .134$ นั่นคือ 13.4% ของความแปรปรวนของผลการเรียนรู้สามารถอธิบายได้ด้วยการรับรู้คุณค่าของตนเองจากทั้งหมดทุกประเด็น ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการทดสอบความเหมาะสมของตัวแปรอิสระที่ใช้ในโมเดล

Model	SS	df	MS	F	p-value
Regression	2.402	7	.343	3.316	.003
Residual	15.523	150	.103		
Total	17.925	157			

นอกจากนั้น การวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ สำหรับตรวจสอบความสัมพันธ์ของผลการเรียนรู้กับการรับรู้คุณค่าของตนเองใน 7 ตัวบ่งชี้ ได้สมการถดถอยเชิงเส้นพหุคูณคือ ผลการเรียนรู้ = $2.316 + .115$ (การสนับสนุนของครอบครัว) + $(-.022)$ (การแข่งขัน) + $(-.024)$ (ลักษณะรูปร่าง) + $(-.026)$ (ความเชื่อในศาสนาที่นับถือ) + $(-.071)$ (คุณธรรมในตนเอง) + $.124$ (สมรรถนะการเรียนรู้) + $.020$ (การยอมรับนับถือจากผู้อื่น) ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของผลการเรียนรู้ของนักศึกษาฝึกสอนครู

	B	SE	β	t	p-value
การสนับสนุนของครอบครัว	.115	.042	.265	2.756	.007
การแข่งขัน	-.022	.045	-.048	-.477	.634
ลักษณะรูปร่าง	-.024	.040	-.050	-.600	.549
ความเชื่อในศาสนาที่นับถือ	-.026	.036	-.065	-.720	.473
คุณธรรมในตนเอง	-.071	.049	-.147	-1.443	.151
สมรรถนะการเรียนรู้	.124	.056	.243	2.237	.027
การยอมรับนับถือจากผู้อื่น	.020	.035	.050	.570	.570
ค่าคงที่	2.316	.264		8.774	.000

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ในคุณค่าของตนเองจำแนกตามเพศ โดยใช้การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย ได้ผลลัพธ์คือการรับรู้ในคุณค่าของตนเองมีความแตกต่างกันระหว่างเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในประเด็นของการสนับสนุนของครอบครัว เพศหญิง ($\bar{X} = 5.39$, $SD = .67$) เพศชาย ($\bar{X} = 4.81$, $SD = 1.08$); $t(156) = 2.648$, $p = .013$ การแข่งขัน เพศหญิง ($\bar{X} = 4.89$, $SD = .73$) เพศชาย ($\bar{X} = 4.56$, $SD = .81$); $t(156) = 2.062$, $p = .041$ สมรรถนะการเรียนรู้ เพศหญิง ($\bar{X} = 5.02$, $SD = .63$) เพศชาย ($\bar{X} = 4.53$, $SD = .91$); $t(156) = 2.469$, $p = .015$ และการยอมรับนับถือจากผู้อื่น เพศหญิง ($\bar{X} = 3.93$, $SD = .87$) เพศชาย ($\bar{X} = 3.56$, $SD = .75$); $t(156) = 2.032$, $p = .044$

นอกจากนี้ยังพบว่า การรับรู้ในคุณค่าของตนเองมีความแตกต่างกันระหว่างเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในประเด็นของลักษณะรูปร่าง เพศหญิง ($\bar{X} = 3.88$, $SD = .71$) เพศชาย ($\bar{X} = 4.01$, $SD = .76$); $t(156) = -.861$, $p = .391$ ความเชื่อในศาสนาที่นับถือ เพศหญิง ($\bar{X} = 4.60$, $SD = .80$) เพศชาย ($\bar{X} = 4.31$, $SD = 1.05$);

$t(156) = 1.565, p = .120$ และคุณธรรมในตนเอง ถือ เพศหญิง ($\bar{X} = 4.79, SD = .65$) เพศชาย ($\bar{X} = 4.53, SD = .91$); $t(156) = 1.761, p = .080$ ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ในคุณค่าของตนเองในทุกประเด็นจำแนกตาม เพศ โดยใช้การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย (t-test)

ประเด็น	เพศ	Mean	SD	t	p-value
การสนับสนุนของครอบครัว	หญิง	5.39	.67	2.648	.013
	ชาย	4.81	1.08		
การแข่งขัน	หญิง	4.89	.73	2.062	.041
	ชาย	4.56	.81		
ลักษณะรูปร่าง	หญิง	3.88	.71	-.861	.391
	ชาย	4.01	.76		
ความเชื่อในศาสนาที่นับถือ	หญิง	4.60	.80	1.565	.120
	ชาย	4.31	1.05		
คุณธรรมในตนเอง	หญิง	4.79	.65	1.761	.080
	ชาย	4.53	.91		
สมรรถนะการเรียนรู้	หญิง	5.02	.63	2.469	.015
	ชาย	4.68	.73		
การยอมรับนับถือจากผู้อื่น	หญิง	3.93	.87	2.032	.044
	ชาย	3.56	.75		

อภิปรายผล

เมื่อพิจารณาข้อค้นพบในประเด็นของผลการเรียนรู้ของนักศึกษาครูฝึกสอนในมหาวิทยาลัยนั้น สามารถชี้วัดมาจากการรับรู้คุณค่าของตนเอง ซึ่งสิ่งที่สามารถชี้วัดได้ดีคือ การสนับสนุนของครอบครัวและสมรรถนะการเรียนรู้ สำหรับการสนับสนุนของครอบครัว การมีครอบครัวที่สมบูรณ์ พร้อมให้การเลี้ยงดูโดยใช้เหตุผล ความรักและสนับสนุนการพัฒนาคนในครอบครัว มีความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัว จะส่งผลดีต่อการรับรู้คุณค่าของตนเองในกลุ่มของนักศึกษา (Coopersmith, 1981) และยังทำให้นักศึกษามองเห็นคุณค่าของความสำเร็จจากการศึกษา โดยมีสิ่งที่บ่งบอกในเบื้องต้นซึ่งได้มาจากการเรียนรู้ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย (Giordano et al., 2015; Park, Crocker and Kiefer, 2007)

สมรรถนะการเรียนรู้ ในด้านของทักษะการเรียนรู้ที่ใช้การปฏิบัติ การคิดเชิงเหตุผลและการรู้คิดเป็นฐานนั้น ส่งผลต่อผลลัพธ์การเรียนรู้ในทิศทางบวกในทุกศาสตร์การเรียนรู้ (Gettinger and Seibert, 2002) และยังเป็นตัวชี้วัดที่ดีที่ช่วยสร้างการรับรู้คุณค่าของตนเองในการพัฒนาให้สำเร็จหรือล้มเหลวในสิ่งที่ปรารถนา (Crocker, Luhtanen and Sommers, 2004) นอกจากนั้น สมการโมเดลสนับสนุนผลจากวิจัยของ Geng and Jiang (2013) กล่าวถึง การสนับสนุนของครอบครัวและสมรรถนะการเรียนรู้มีอิทธิพลทางบวกต่อผลลัพธ์ จากการเรียนรู้ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย

จากข้อค้นพบ การรับรู้คุณค่าของตนเองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเพศหญิงและชายในตัวของนักเรียนสนับสนุนของครอบครัว สมรรถนะการเรียนรู้ การแข่งขันและการยอมรับนับถือจากผู้อื่น ซึ่งเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเพศชาย อาจเนื่องมาจากการที่เพศหญิงมองเห็นการความสำเร็จของผลการสำเร็จ ซึ่งเป็นผลจาก

การรับรู้คุณค่าในตนเองได้มากกว่า เพศหญิงเมื่อได้รับการสนับสนุนทางครอบครัวจากครอบครัวมีความพร้อมที่จะสนับสนุน จะเป็นที่ยอมรับให้เพศหญิงสามารถรับรู้คุณค่าของตนเองได้ดีขึ้น (Sanchez and Crocker, 2005) จากที่เพศหญิงมีการมองไปถึงเป้าหมายของตนเองได้มากกว่าเพศชายอยู่เดิมแล้วนั้น ในประเด็นของการยอมรับนับถือจากผู้อื่นจากการตอบของเพศหญิงบ่งบอกถึงการเห็นด้วยกับเหตุการณ์ที่ช่วยส่งเสริมการได้รับการยอมรับจากผู้อื่นในทางบวก ซึ่งอาจเนื่องมาจากการที่ในสังคมปัจจุบันเพศชายถูกมองว่ามีความเป็นผู้ใหญ่มากกว่าเพศหญิง เพศหญิงจึงต้องการการยอมรับนับถือจากผู้อื่นเป็นสิ่งที่สนับสนุนให้สามารถรับรู้คุณค่าของตนเองได้มากกว่าเพศชาย

สรุปผล

ลักษณะสำคัญของการสนับสนุนการรับรู้คุณค่าของตนเองประกอบด้วย การสนับสนุนของครอบครัว การแข่งขัน ลักษณะรูปร่าง ความเชื่อในศาสนาที่นับถือ คุณธรรมในตนเอง สมรรถนะการเรียนรู้ การยอมรับนับถือจากผู้อื่น ตามแนวคิดของ Crocker et al., (2003) นั้น สามารถบอกถึงความสัมพันธ์ของการรับรู้คุณค่าของตนเองในทั้งหมดทุกประเด็นและผลการเรียนรู้ โดยมีโมเดลของการทำนายผลการเรียนรู้ คือ $\text{ผลการเรียนรู้} = 2.316 + .115 (\text{การสนับสนุนของครอบครัว}) + (-.022) (\text{การแข่งขัน}) + (-.024) (\text{ลักษณะรูปร่าง}) + (-.026) (\text{ความเชื่อในศาสนาที่นับถือ}) + (-.071) (\text{คุณธรรมในตนเอง}) + .124 (\text{สมรรถนะการเรียนรู้}) + .020 (\text{การยอมรับนับถือจากผู้อื่น})$ ซึ่งตัวบ่งชี้ที่สามารถอธิบายการเพิ่มขึ้นของผลการเรียนรู้ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ การสนับสนุนของครอบครัวและสมรรถนะการเรียนรู้ นอกจากนั้นแล้ว โมเดลยังสามารถบอกได้ว่า 13.4% ของความแปรปรวนของผลการเรียนรู้สามารถอธิบายด้วยการรับรู้คุณค่าของตนเอง

เมื่อพิจารณาความแตกต่างของเพศในการรับรู้คุณค่าของตนเอง การรับรู้คุณค่าของตนเองมีความแตกต่างกันในเพศหญิงและชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ใน 4 ตัวบ่งชี้ในการเกิดการรับรู้คุณค่าของตนเอง โดยเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยของการสนับสนุนของครอบครัว สมรรถนะการเรียนรู้ การแข่งขันและการยอมรับนับถือจากผู้อื่นสูงกว่าเพศชาย

ข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมเพื่หาคำอธิบายเพิ่มขึ้น โดยการศึกษาครั้งนี้เป็นศึกษาความสัมพันธ์ของการรับรู้คุณค่าของตนเองตามแนวคิดของ Crocker et al., (2003) โดยใช้ข้อมูลเชิงปริมาณ เพื่อการเติมเต็มข้อมูลที่สามารถอธิบายและให้รายละเอียดเชิงลึกพร้อมค้นหาค้นพบที่มากขึ้น ควรใช้วิธีการวิจัยแบบผสมที่มีการใช้ข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ นอกจากนั้นอาจศึกษาตัวแปรที่สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์ของการรับรู้คุณค่าของตนเองและผลการเรียนรู้ โดยอาจพิจารณาในตัวแปรส่งผ่านหรือตัวแปรกำกับที่มีผลต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษา

องค์ความรู้ใหม่

สารสนเทศที่ได้สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางสำหรับการพัฒนานักศึกษา โดยเน้นไปในประเด็นการพัฒนาสมรรถนะการเรียนรู้ของนักศึกษา เพื่อเสริมสร้างผลการเรียนรู้ของนักศึกษาให้สูงขึ้น รวมทั้งยังสามารถนำไปขยายผลการวางแผนในกระบวนการพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักศึกษา ที่มีความหลากหลายในสถานการณ์ที่ทำให้เกิดการรับรู้คุณค่าของตนเองและเพศต่อไป

References

- Coopersmith, S. (1981). *Self-Esteem Inventories*. Palo Alto: Consulting Psychologist Press.
- Covington, M. V. (1984). The self-Worth Theory of Achievement Motivation: Findings and Implications. *The Elementary School Journal*, 85(1), 4–20.
- Crocker, J., Luhtanen, R. K., Cooper, M. L., & Bouvrette, A. (2003). Contingencies of Self-Worth in College Students: Theory and Measurement. *Journal of Personality and Social Psychology*, 85(5), 894–908.
- Crocker, J., Luhtanen, R. K., & Sommers, S. R. (2004). Contingencies of Self-Worth: Progress and Prospects. *European Review of Social Psychology*, 15(1), 133–181.
- Crocker, J., & Wolfe, T. C. (2001). Contingencies of Self-Worth. *Psychological Review*, 108(3), 593–623.
- Geng, L., & Jiang, T. (2013). Contingencies of Self-Worth Moderate the Effect of Specific Self-Esteem on Self-Liking or Self-Competence. *Social Behavior and Personality*, 41(1), 95–108.
- Gettinger, M., & Seibert, J. K. (2002). Contributions of Study Skills to Academic Competence. *School Psychology Review*, 31(3), 350–365.
- Giordano, A. L., Prosek, E. A., Reader, E. A., Bevely, C. M., Turner, K. D., Leblanc, Y. N., & Garber, S. A. (2015). Collegiate misuse of prescription stimulants: Examining differences in self-worth. *Substance Use and Misuse*, 50(3), 358–365.
- Josephs, R. A., Markus, H. R., & Tafarodi, R. W. (1992). Gender and Self-Esteem. *Journal of Personality and Social Psychology*, 63(3), 391–402.
- Ministry of Education. (2008). *Guideline for learning outcome evaluation*. Bangkok: Kurusapa Printing Ladphrao.
- Orth, U., & Robins, R. W. (2014). The Development of self-esteem. *Current Directions in Psychological Science*, 23(5), 381–387.

- Park, L. E., Crocker, J., & Kiefer, A. K. (2007). Contingencies of self-worth, academic failure, and goal pursuit. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 33(11), 1503–1517.
- Sanchez, D. T., & Crocker, J. (2005). How investment in gender ideals affects well-being: The role of external contingencies of self-worth. *Psychology of Women Quarterly*, 29(1), 63–77.
- Sargent, J. T., Crocker, J., & Luhtanen, R. K. (2006). Contingencies of self-worth and depressive symptoms in college students. *Journal of Social and Clinical Psychology*, 25(6), 628–646.
- Wood, W., Christensen, P. N., Hebl, M. R., & Rothgerber, H. (1997). Conformity to sex-typed norms, affect, and the self-concept. *Journal of Personality and Social Psychology*, 73(3), 523–535.